

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopsi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 8. avgusta.

Kmalu bode minulo desetletje, odkar vlada Taaffe in ima desnica večino, če tudi ne odločilno besedo v državnem zboru. Kaj pa smo dosegli v tem dolgem času zlasti mi Slovani, ki smo opora sedanji vladi? Pač jako malo in še to je nekako provizorično in negotovo. S prva se je v vladnih krogih kazala vsaj neka dobrohotnost proti nam sedaj pa še o tej ni več sluha. Če se nam z jedno roko kaj da, se pa z drugo vzame. Če nam vrže pravosodni minister kako mrvico, stori ob enem primerno uslugo tudi nasprotni stranki, potem pa še pride Gauč, da nam na šolskem polji kaj vzame ali pa pokvari.

Kaj da je temu glavni vzrok, o tem smo že govorili jeden pot. Desnica ni jedina, nema skupnega programa, da bi imponovala vladi, katera jo lahko suče, kakor hoče. Kaka nejedinstvo vlada na desnici, pokazalo se je takoj, ko je knez Liechtenstein stavil svoj šolski predlog. Takoj smo čitali po glasilih posamičnih frakcij državnozbornske večine kaj različne glase o tem predlogu. Nekateri so ga hvalili, drugim bi še ugajal, ko bi se nekoliko popravil, zopet drugi so ga pa odločno zmetavali. Čuli so se glasi za novo in staro šolo. Ta predlog je napravil na desnici skoro tolikšno zmešnjavo, kakor je bila pri zidanji stolpa Babilonskega. To je tudi vzrok, da se prvo branje tega predloga vedno odrija.

Kdo li ve, bi li ne nastala še večja zmešnjava, ko bi kdo stavil predlog za izvršbo člena XIX. drž. osn. zak. Pa saj se je tak predlog prav za prav že stavil z leve, a desnica si ga ne upa spraviti v daljšo parlamentarno razpravo, da bi se ne pokažalo, kaka razcepljenost vlada med njenimi vrstami. Predlog levičarjev sicer ne ugaja duhu ustave, a treba bi bilo, da bi desnica porabila baš to priliko, da sama ustvari kaj pozitivnega, s čimer bi se rešilo jezikovno vprašanje. V prejšnji legislativni dobi je bila ta stvar že jedenkrat na dnevnem redu, a uspeh posvetovanja v državnem zboru je bil po polnem negativen, zavrgli so se vsi predlogi in ničesar definitivnega se ni dognalo.

S sedanjim naučnim ministrom ni skoro nikdo na desnici zadovoljen. Poslednji čas se je govorilo,

da mož tudi v kratkem odstopi in se zameni s kom drugim. Mi Slovenci gotovo ne bomo žalovali po njem, če tudi glede njegovega naslednika ne, gojimo posebnih nad. Kdo bode njegov naslednik more se le ugibati. Po časnikih čitali smo več imen. A nekaj je bilo pomenljivega pri tem, imenoval se ni nikdo izmed večine državnega zbora, dasi tudi je povsod drugod v parlamentarnih državah navada, da se ministri jemlje izmed parlamentarne večine in jih ne iščejo po drugih kotih.

Vseh takih za naš parlamentarizem žalostnih in ponižujočih prikaznij bi pa ne bilo, ko bi imela desnica res kak skupen program, to je tak program, za kateri bi se mogle izreči vse posamične frakcije desnice. Potrebo skupnega programa čutimo posebno mi Slovani. Za naše konservativce ta stvar ni toliko pereča. Ne le, da jih slovanski zastopniki kaj radi podpirajo v njihovih težnjah, imajo tudi v višjih krogih uplívne pristaše in zagovornike. Vlada proti njim tudi ni tako zapeta, kakor je proti nam Slovanom. Glavna njihova zahteva je, da se šolstvo uravna po njihovih nazorih.

Njihovo prizadevanje v tem oziru pa tudi ni bi bilo brez uspeha. Šolski zakon se je že premenil deloma po njih nazorih in že se govori, da hoče vlada tudi daljše urejanje šolstva po nemških konservativcev željah sama vzeti v roke in da bode sama izdelala dotično predlogo. Ker se bode vlada odločno potegnila za svojo predlogo, bode gotovo tudi vsprejeta. Na ta način utegnejo nemški konservativci tudi brez skupnega programa desnice doseči vse, kar želé, mi Slovani bi pa ostali na cedilu, kajti tudi konservativci bodo nas ostavili, kadar nas ne bodo potrebovali več.

Nikakor ne smemo pozabiti, da so nemški konservativci že nekajkrat pokazali, da jim za narodno enakopravnost ni dosti bolj mari nego liberalcem. To smo videli že parkrat v deželnem zboru štajerskem, pa tudi že na Dunaji. To bi se pa še le potem prav pokazalo, ko bi jim mi ne bili neobhodno potrebni.

Poslednji čas že tudi Čehi spoznavajo, da brez skupnega programa bode težko kaj doseči. „Politik“ je poslednji čas prinesla več člankov v tem zmislu,

meji drugim dva članka od nekega poslanca iz Hohenwartovega kluba.

Kak odgovor pa odmeva tem glasovom iz nemških konservativnih krogov? Pred vsem sta se oglasila „Vaterland“ in pa Graško glasilo kneza Liechtensteina in trdita, da desnici ne treba programa, ker ni umetna stranka, ampak je čisto naravno nastala. Ni treba praviti, da so to le fraze, in pa da tako govorjenje izvira le od strahu, da bi konservativci ne mogli ničesar doseči, če ne bi podpirali z vso odločnostjo Slovanov v narodnostnih vprašanjih, ko bi desnica dobila določen program. Ne mogli bi več v kalnem ribariti. Nemškim konservativcem ugaja ravno tako nemško gospodstvo v Avstriji, kakor njih liberalnim tovarišem, zato pa vedno skušajo, kako bi se bilo moči zmuzniti, da ne bi bilo treba podpirati čeških in slovenskih teženj.

Slovanski poslanci se ne smejo dati motiti z ničevimi izgovori. Treba je, da se jedenkrat pojasnijo odnosi med posamičnimi frakcijami, treba, da se nemškim konservativcem pokaže, da smo pripravljeni podpirati je sicer verno, pa le, ako nas bodo tudi odkritosrčno podpirali v naših opravičenih zahtevah. Prva stvar poslancev državnozbornske večine, ko se zopet snidejo na Dunaji, bode, da si sestavijo jasen program, kajti tu posebno velja pregovor: Clara pacta boni amici.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna III. velika skupščina v Ptuj

dne 29. julija 1888.

(Dalje.)

5. Prvomestnik nasvetuje zbog volitev pod točko 5, 6 in 7, naj se prekine seja, da se skupščinarji pogovoré o kandidatib. — Po pravilih bila je letos izžrebana jedna tretjina vodstvenih udov, in sicer odborniki: 1. Matej Močnik, 2. Ivan Murnik, 3. dr. Josip Vošnjak, 4. Andrej Žumer.

Čez nekoliko časa nasvetuje skupščinar dr. Gršak z ozirom na to, da je vodstvo, kakor smo se po denasnjih poročilih prepričali, uzorno izvrševalo svoj nalog, naj se z vsklikom volijo vsi štirje stari odborniki. Občno odobravanje. Prvomestnik naznani, da je tajništvo od odbornika A. Žumra prejelo pismo,

pesniji ter sem jih z večim zanosom poslušal, nego prve virtuozne v Moskvi in Petrogradu. Zvoki, izvaljeni iz proste Tarasove piščali, obsezali so neizrecno milino in čuvstvenost: tu so se razsmejali in zavriskali, a tukoj zopet plakali in togovali. Ali več so plakali . . .

Taras zapiskal je najraje zvečer, ko se je jela stepla zagrinjati v večerne sence in ko se je po trstji razletelo ono tajnovito šumenje, polno baje in predčutov. Tudi za rana, še pred solčnim svitom, bil je Taras prvi. Njegovi zvoki bili so mi vselej prvi jutranji pozdrav. Piščal je Tarasa povsodi spremljala; pomagala mu je poslavljati se od nevesele zime in pozdravljati stepno spomlad, krasno in veselo. Ne čudite se torej, ako rečem, da sem si želel njegove godbe in da bi jo bil poslušal od rana do večera, a od večera do rana.

Razen tega oživljalo je Tarasovo stepno življenje še jedno milo vedrilo. Mislim, da je bilo to izmed vseh najmilejše.

Trikrat na dan nosila mu je v „ločnici“ Oksana jelo na stepe.

Ta Oksana! To vam jo bila Kazačka, vredna, da jo iz srca zavirate Ukrajini. Ni bila sicer „črno-brva“, kakršne so obéno Ukrajinke, ali njeni jasni

LISTEK.

Slike kazaške.

Tarasova stepna sreča.

Česki napisal E. Jelinek; poslovenil Podvidovski.

Skoro bi rekel, da so Teležince najavljivejše gnezdece poetične Kazačine, da ni na Ukrajini toliko krasnih vasic. Ali vsaka teh vasij, katerih se moje pripovedovanje dotika, je — najkrasnejša.

Vender si ne morem kaj, da ne bi priznal, da so imele Teležince mimo inih kazaških vasic vsaj v nekaterih stvareh nedosežno povabnost. A to teležinsko povabnost, na katero se tudi sedaj tako hvaležno spominam, počutil sem popolnem takoj prvi večer in o prvem svitanju dne, sprovedenega v tej razkošnej ukrajinske vasi.

Pač dà! Stanoval sem v prijaznej in čistej sobici kazaške kočice, na samem konci nedolge vasi. Toda sobica bi me pač ne bila sama ob sebi toli uspokojila, da ni bil z njo spojen razgled na Ukrajini sicer ne redek, a tako prekrasen — zredka.

Pomislite si! Okna moje izbice držala so na dve čarokrasni strani: jedno na daleko stepe, drugo

k visokemu trstju, rastočemu iz čistega, „nezaklekega“ jezera. Pred kočjo je cvelo polno pestrega cvetja, in ko sem za tihega večera sedel k nizkemu okencu, usopeval sem z neizrecno razkošjo ta zdravi, prosti vzduh, napolnjen z vonjavo nizkih trav, ki je lahko in opojno vejala od stepe in jezer te krasne Kazačine. Uljudno in ljubko so mi daljni vetriči poljubljali senci. Tu se človek nehote zamisli — kakor se Kazak zamisli!

V takih trenutkih, bodisi ob času, ko solnce krvavo zapada za mogilami, ali pa nekoliko ur pozneje, ko na nasprotnem obzoru za mogilum gričem z rano roso svet budi, — v takovih trenutkih imel sem jedinega tovariša, dobrega, milega. Morda on sam niti vedel ni o tem.

Bil je to mlad Kazaček z imenom Taras. Sedeval je kakih tristo korakov od mojega okenca na stepi in pazil na konje — noč in dan. Včasih se je ta Kazaček tudi zavihtel na pametnega belca in objahal čredo. Ali tega ni vselej delal. Včasih so tudi ine reči bavile Tarasove misli. Izza pasa gledala mu je tudi nekaka lepa piščal, in kadar je zapiskal, priloživši jo k ustnom — ondaj ste imeli slišati!

Nikdar se nesem nasitil teh Tarasovih težnih

da ne želi več izvolitve, ker je preobložen z drugimi, osobito šolskimi posli. Po teh pojasnilih nasvetuje dr. Gršak, naj se mesto odbornika Andr. Žumra v vodstvo izvoli stolni kapitulat Ljubljanski Andrej Zamejec.

Skupščina soglasno izvoli imenovanega gospoda družbenega pokrovitelja ter sprva že njenega velikega pospeševalca.

6. Po kratkem posvetovanji predlaga dr. J. Dečko, naj se v družbeno nadzorništvo pokličejo naslednji gg. dr. Franc Papež, odvetnik, deželni poslanec; Franc Ravnikar, deželni knjigovodja, vlastelin; prof. dr. Ivan Svetina; Franc Povše, direktor v p., mestni odbornik, vsi v Ljubljani. — Prvomestnik konstatuje soglasno izvolitev.

7. V razsodništvo nasvetuje dr. Gršak prejšnje člane, le mesto v vodstvo poklicanega kanonika A. Zamejca priporoča Andreja Kalana. Skupščina soglasno izvoli: dr. Alfonza Mošeta, odvetnika, dež. poslanca; dr. I. Mundo, odvetnika; Ljudovika Ravnikarja, deželno-sodniškega svetnika; dr. Jarneja Zupanca, predsednika notarske zbornice; Andreja Kalana, mestnega kapelana, urednika „Domoljuba“.

8. Ker se je bilo nekaj gospodov prej zglašilo pri prvomestniku zbog nasvetov, podeli jim besedo.

Prvomestnik Tržaške podružnice profesor Mandić izreka iskreno zahvalo vodstvu, da se je slednjič odločilo edipeti I. razred osnovne šole v Trstu, kar je velike važnosti za Slovenstvo ob sinji Adriji. Le tem potom dospemo do slovenskih šol v naši važni postojanki v Trstu. — Ob enem nasvetuje vodstvu v blagohoten preudarek, pojasnivši paralelo mej družbo sv. Mohora in družbo sv. Cirila in Metoda, kako bi se častiti družbeniki Mohorjani mogli pridobiti za mal znesek (10 kr.) v korist družbe sv. Cirila in Metoda.

Prvomestnik in tajnik pojasnita to zadevo, priznavajoč važnost tega nasveta, da je vodstvo v tem obziru že storilo svojo dolžnost, a dozdej uspehi ni bil ugoden, upati je za bodočnost.

Prvomestnik Celjske podružnice dr. Dečko opozoruje na to okolščino, da mora družba gledati na stalne dohodke, ki bodo pokrivali že zdaj stalne izdatke. Po mestih in trgih bi utegnili primerni koncerti i druge zabave dokaj vreči v korist društveni blagajnici; kakor to delajo i druge šolske družbe.

Prvomestnik Ptujске podružnice o Benko Hrtiš se v ljubeznjivih besedah zahvaljuje vodstvu, da je ravno Ptuj izbralo za letošnje skupščino. To bode tudi nas tu na okrog naudeševalo za daljno delo v blagor milega nam naroda. (Živio Hrtiš!)

D. Dečko pripomni, da je bilo žal! pravno postopanje v Trstu radi prošnje onih 1400 roditeljev ponesrečeno; naj se skuša pravilneje postopati v dosego slovenskih šol, zagotovljenih nam v državnih zakonih.

M. Mandić in I. Hribar pojasnujeta znano zadevo; slednji pravi, da delajmo po vzgledu Čehov, naših Malorusov, nižje-avstrijskih Slovanov, ki si osnujejo šole ter s tem dokažejo, da so res potrebne, in občina jih mora vsprejeti v svoje oskrbovanje.

Dr. Vošnjak nasvetuje gledé na bližnji ju-

bilej Nj. Ekselencije knez-vladike dr. Maksimilijana, naj skupščina telegrafičnim potom izrazi Prevzvišenemu iskreno, udano čestitko. Kmalu pozneje dospela je brzozjavno lepa zahvala s podpisom Jakob Maksimilijan, ki je bila vsprejeta s „slava“-klici.

Prvomestnik končuje:

„Ko sklepam III. veliko skupščino družbe sv. Cirila in Metoda v Ptui — biva mi prijetna dolžnost vsem, prav vsem činiteljem v tem prijaznem mestu — ki iso kakor si že bodi pripomogli k današnjemu dnevu — slovesno se zahvaljevati. Imenom pa se zahvalim čast. gvardijanu Hrtiš-u, ki je isto tako vero kot ljubezen do naše širje in ožje domovine unemajoč nam danes propovedoval o naših apostolih, sv. Cirilu in Metodu, in vodil slovesno družbino Božjo službo in hvala naj bo modremu voditelju tukajšnjega „Narodnega Doma“ dr. Jurteli, ki se ljubeznjivo za nas žrtvuje, in se danes še hoče žrtvovati. Zahvaljujem se imenom naše družbe vsem podružnicam po širni slovenski zemlji in vsakemu — tudi zadnjemu članu našega naroda, ki je v čutečem srci nosil preteklo leto našo šolsko družbo, zidano na versko-narodni podlagi. Vsi vsi, dragi bratje, Vi vsi ste podpirajoči družbo sv. Cirila in Metoda ž njo podpirali tudi sv. vero; podpirali ste ž njo svojo lepo domovino in v tej lepi domovini naš najdragocenejši biser — šolsko mladino, našo nado, ki naj jo Bog poživi!“ (Dobro, dobro, živio!)

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. avgusta.

Organ Praškega nadškofijstva napada Mladočehe, da so se toliko zanimali za Kijevsko slavnost, katera je bila vendar pravoslavna slovesnost, ne pa katoliška. Da pa vsi vladike jednako ne sodijo o tej slavnosti, pa dokazuje brzozjavka Strossmayerja, ki ima tudi velike zasluge za katoliško cerkev. Sicer se pa ne more trditi, da bi ta slavnost za katolike bila brez vsega pomena. Tedaj ko so Rusi vsprejeli kristijanstvo, še zapadna in vztočna cerkev nista bili ločeni, in so torej Rusi bili vsprejeli katoličanstvo, četudi s slovanskim obredom. Še le pozneje so Rusi s Carigradskim patrijarhom vred se ločili od zapadne cerkve.

Za koga so nemške srednje šole v čeških in moravskih mestih, kaže kaj dobro poročilo nemške realne in velike gimnazije v Ogerskem Hradišči. Ta zavod pohajalo je v lani 197 učencev in izmed teh je bilo 98 židov in 97 katolikov. Izmed katolikov je bilo le 54 Nemcev, 42 Čehov in 1 Madjar. Ta zavod je še vedno realna gimnazija, če tudi že nekaj let ne pohaja realnega oddelka noben učenec. Poučevalo je 12 pravih učiteljev, 2 pomočna učitelja za židovski veronauk in petje. Iz tega poročila se razvidi, da ta zavod pred vsem polnijo židje, razen tega je pa še precej Čehov. Pravih Nemcev je jedva tretjina. Iz poročila te gimnazije je vidno, zakaj se židovski listi tako potegujejo za nemške srednje šole, zato namreč, da se v njih izgojujejo njihovi sinovi, ki naj bi kristijane polagoma izpodrinili iz vseh boljših služeb in tako si prilastili popolno gospodarstvo v državi.

Češki učitelji, ki so imeli shod v Turnovi, so se jednoglasno izrekli proti Liechtensteinovemu predlogu. Če se bodo češki vodje mogli in hoteli ozirati na želje učiteljev, ne vemo. Nekoliko upliva bi pa moral imeti sklep učiteljev vsega

naroda. Zlasti se se učitelji odločno izjavili, da se ne sme skrbeti šolska dolžnost in izbaciti iz šole realije. Na temu shodu bilo je nad 1100 učiteljev in učiteljic iz Češke in Moravske.

Denar za katoliško vseučilišče v Solnogradu se kaj počasi steka, če tudi nemška duhovščina pridno deluje za to stvar. Če v bodoče nabiranje ne bode ugodnejše, bode sedanji rod teško učeal vseučilišče. Lani je dvorni svetnik Lienbacher moldeoval pri ministerstvu, da bi se dovolila loterija v ta namen, a vlada ni hotela nič slišati o tem. Sedaj se nemški konservativni listi jako jeze, da se je dovolila loterija za zgradbo židovske sinagoge v Gradci, za katoliško vseučilišče pa ne.

Gališki deželni zbor bode baje tudi letos zboroval še le v decembru. Če je to res, začne se budgetna debata v državnem zboru še le po božičnih počitnicah. Vlada bode zopet zahtevala provizorij. Teh provizorijev se drugače ne bode moč znebiti, kakor če se bode leto za državni proračun začelo s 1. majem, kakor se je že večkrat priporočalo. Do maja bode državni zbor gotovo vsako leto rešil budget.

Vnanje države.

V Obuhovske tovarni na Ruskem izdelali so tri nenavadno velike topove, 2 tehtata po 3018, jeden pa 2750 pudov. Jeden je namenjen za trdnjavo Sebastopoljska, 2 pa za črnomoško mornarico. Da Rusija skrbi za varstvo črnomoških pristanišč in oboroženje črnomoške mornarice, to pač dokazuje, da ruski vladni krogi še vedno mislijo, da zaradi orientalskih zadev utegne priti do vojne. — Oficijozno glasilo ruske vlade „Nord“ bode nekda začelo zopet vsak dan izhajati. Če je to res, hoče po tem takem Rusija začeti odločnejše posegati v mejnarodno politiko.

Nemški zdravniki se še vedno ne morejo zdržati, da ne bi rogoborili proti Machenzie-ju. Na Berolinskem vseučilišču so izvolili profesorja Gerhardta rektorjem in profesorja Waldeyerja dekanom medicinske fakultete. Oba sta huda nasprotnika Machenzie-jeva in sta, vprašana za svoje mnenje o svojem času bila izrekla se, da pokojni cesar Friderik boleha za rakom.

V Belgiji so te dni poskušali puške repetirke raznih sistem in se preverili, da so Manlicherjeve puške majhnega kalibra najboljše in si jih bodo omislili. Tovarna v Steyru jih pa bode izdelala.

Angleška vlada je zbornicama predložila nov delniški zakon, ki ima mnogo jako dobrih določeb, o katerih bi bilo želeti, da bi se je tudi v drugih kontinentalnih državah uvele. Že pri osnovi delniških društev se bode bolj strogo postopalo. Društvo ne bode smelo začeti delovati, če ne bode podpisanih vsaj četrtnina delnic in desetina v gotovini uplačanih. Petino zahtevanih akcij bode moral imeti upravni odbor, vsak odbornik najmanj deset. Poslednja določba je zlasti zelo važna, ker bode vsak odbor gotovo skušal dobro gospodariti, če bode imel sam toliko denarja uložnega. Dosedaj so pa na Angleškem kakor drugod pri raznih delniških družbah hoteli imeti prvo besedo večkrat ljudje, ki so le po jedno delnico imeli in so bili torej pri družbi le malo interesovani.

Dopisi.

Z Notranjskega 6. avgusta. [Izv. dop.] Dne 2. avgusta vršilo se je v St. Petru na Pivki izredno občno zborovanje učiteljskega društva za Postojnski okraj. Zbralo se je precejšnje število gg. učiteljev, kateri so z dohodom svojim pokazali, da jim je pri srci vsestranski razvoj mladega društva. Društveni predsednik g. Martin Zarnik otvoril zborovanje s presrečnim pozdravom do navzočih ter v kratkih in

lasje imeli so neko prav ukrajinsko povabnost. Bila je vitka, kakor gozdna topola, ustni je imela rudeči kakor maline, očesi modri kakor plavice, a besede sladke kakor ljubavna pesen.

Za rana in o poludne ostajala je Oksana pri Tarasu le kratko, zato pa je zvečer mnogo dlje ostajala. Ko si je upletala v svoje rumene lase pestro cvetje prineseno v robci od jezera in ko je Tarasu govorila sladke besede, ondaj jo je Taras neizmerno rad gledal in niti očesa ni odtegnil ž nje.

Ne čudite se temu; da oba še nista bila iz otročjih let, to ja ni oviralo. Na Ukrajini hodijo včasih k popom, ko je mladcu šestnajst, deklici pa stoprv štirinajst let. Sicer pa je Taras že davno znal sam sedati na konja, a Oksana — se konj ni bala in je znala konje napajati in krmiti. In to — to sta že Kazak in Kazačka!

Toda to je v mojej pripovedi postranska stvar. Vrniti se moram k Tarasovej piščali. Kako rad sem jo imel, rekel sem že popreje . . .

Nekega dne (bilo je baš na sv. Jerme dan, kateri je najsrečnejši dan v letu) šel sem z lastnikom te vasi na šetnjo. Ne predvideč in ne hoteč storiti nič zlega, jel sem v zaupnem razgovoru hvaliti Tarasovo piščal.

Častiti Nikola Petrovič se mi je posmehoval in delal na moje besede obraz, kakor bi hotel reči, da mi ugajajo čudne reči. No, mislil sem si po tihem, vsakdo izmed nas ima kako slabost. Zategadel se nesva jezila drug na drugega, ter sva korakala v ugodno smer. Ali pogovor je zopet nanesel na piščal in to v tem hipu, ko sva se mogla, prestopivši mejo vaškega okrožja, ozreti po dalekej ravni. Vrhu tega donesel je vetriček nekoliko zvokov iz Tarasove piščali. Ta pot so zveneli z nekako tožnim nadihom.

„Slišite?“ ogovoril sem Nikolaja Petroviča.

„Lepo zvikanje“, odgovoril je zlomiseln.

„Nemate zmisla za narodno poezijo.“

In zopet je naredil obraz, v katerem se je za me mnogo prezirljivega skrivalo. Toda sedaj se nesem preveč jezil.

Na potovanji se mora človek privaditi različnim človeškim značajem. Kar se pa dostaje Nikole Petroviča, bil je človek, kakeršnih se neizmerno mnogo nahaja po svetu. Za take reči nemajo zmisla. S tem ne bodi rečeno, da ne bi bil Nikolaj Petrovič povse častit človek in da bi bil morda neprijeten družabnik. Obratno, vedel je marsikaj in

znal je marsikaj. Pač res! Postrvi je znal obirati kakor malokdo in vino je poznal do dobrega.

Takove gospode, razvajene po Petrogradskih in Moskovskih sladkosnedežih, se ve, zredka zadovolji kazaška piščal. Temu se ne čudimo in ne jemljimo jim tega v zlo.

Mej tem dospela sva nekoliko sto korakov dalje in preje, nego sem se nadejal, bila sva v Tarasovej čredi. Ta hip piščal ni več zvenela. Tam pri nekoliko žrebetih stal je pokorno Taras in se klanjal globoko k tlem.

„Storim vam radost!“ reče iznenada Nikola Petrovič in potrepavši mi na ramo, nameri se naravnost k Tarasu. Nehote sem mu sledil.

Iztrgal je Tarasu z jedno roko piščal, vrgel dečku nekoliko ruskega srebrnega denarja, obrnil se je Nikola Petrovič k meni ter mi rekel: „Tu imate to hvaljeno piščal, vsprejmite jo od mene v spomin; ako ste resnico govorili, imate sedaj dragocen dar, a jaz ne lažem, ako rečem, da še nikdar nesem imel prilike komu tako boren dar ponuditi.“

Potem mi je Nikola Petrovič podal piščal ter se mi nelepo posmejal.

Bil sem neodločen, da bi piščal — odklonil. Nehoté sem se ozrl na Terasa (Dalje prih.)

jedernatih besedah naznani glavni namen današnjega zborovanja, kateri je: razgovor, kako naj bi društvo najprimerneje praznovalo 40 letnico vladanja Nj. Velikostva. — Po nagovoru predsednikovem poroča o tej točki najprej g. Jak. Dimnik, a pozneje izražali so mnenja svoja razni navzočni udje. Obveljal je slednjič predlog Dimnikov, po katerem se bode tudi vršil vsopred slavnosti. Vsopred se o svojem času objavi v raznih listih. Naslednja točka je bila: objavljenje novih udov. Kot prava društvenika pristopila sta gospoda V. Pin, nadučitelj v Knežaku, in Fr. Kranjec, učitelj v Podstenjah. Kot podporni društveniki oglasili so se gospodje: Šeber, tiskar v Postojini, Špilar v St. Petru, Andr. Lavrenčič v St. Petru, Alojzij Lavrenčič in Alojzij Kraiger v Postojini. Nadalje gospa Josipina Dimnik v Postojini. Slava jim! Vsak doselanji ud naj bi pridobil vsaj še jednega novega draštvenika in društvo naše narastlo bi lepo in razcvitalo bi se krasno. Delajmo tedaj; trud naš obilno poplača plod, kateri bode donašalo društvo učitelstvu našemu. Volili smo potem petero delegatov za prihodnje zborovanje „zaveze učiteljskih društev“, katero se bode vršilo meseca septembra v Ljubljani. Ker je društvo še malo in nema še toliko kapitala, da bi moglo vsakemu delegatu plačati potne in druge troške, zato bode moral vsak delegat potovati na lastne troške. Voljeni pa so gg. Zarnik, Dimnik, Fettich, Kostanjevec, Punčuh Fran in Česnik. — Nadalje volil se je odsek za ocenjevanje na novo izišlih pedagog. knjig. V ta odsek so bili voljeni gg. Lavrenčič, Hiti, Kalan, Kostanjevec, Grosman. Slednjič se je določil kraj prihodnjega zborovanja in sicer: Razdrto. — Zborovanje se je zaključilo s trikratnim „slava“ klicem na presvetlega cesarja. Po zborovanju ostali smo skupaj še nekoliko časa, razgovarjali se in imeli smo prav lep večer, kateri nam je le nekoliko kalil Jupiter Pluvius, za kar se mu nič kaj ne zahvaljujemo.

Iz devete dežele 6. avg. [Izv. dop.] — Kakošna pa je ta dežela, vprašal je že marsikdo, ko je slišal imenovati to ime, a vendar ni dobil še nikdo povoljnega odgovora na to vprašanje. Dovolite mi, gospod urednik, da Vam jaz nekoliko natančneje popišem deveto deželo. Mislim, da ustrezem s tem Vam in še marsikateremu č. bralcu. Deveta dežela je ravno taka kakor vsaka druga dežela. Tukaj stanujemo miroljubni, delavni in potrpežljivi ljudje. Redimo živino, ukvarjamo se s poljedelstvom, vinorejo, sadjerejo itd., da si zaslužimo vsak dan kruh. Naše ljudstvo je jako zavedno, prebrisan in ukaželjno. Da je temu istina, spričuje ogromno število šol in učiteljev v naši deželi. Tudi mnogo naravnih čudežev imamo pri nas in od blizu in daleč prihaja mnogo ljudstva ogledovat stvarni kova dela, a vsemu temu se tuje ne čudijo toliko, kakor našemu čeznaravnemu poglavarju. To Vam je „unicum“, gospod urednik. Slišali ste gotovo že o tem „moži“, kako oblastno on svoj posel izvršuje, nikdo Vam pa še ni povedal, kako pastirski ta gospod z učitelstvom svoje dežele postopa. In vendar so vsi naši učitelji prav hvalevrednega obnašanja, delavni, potrpežljivi, da še preveč mirni in potrpežljivi. Ker se sami bojijo zameriti se svojemu predstojniku in se ne upajo pritoževati, ker bi jih takoj pozval v disciplinarno preiskavo, tudi če so še tako opravičeni, zato bodem pa jaz razkril rane naših učiteljev, koje mi je moj prijatelj — učitelj pripovedoval. Znano Vam je, gospod urednik, da učitelji nemajo ravno prav mastnih služb in da komaj čakajo prvega dne vsacega meseca, da potegnje svoje trdo zaslužene novce. V mnogih krajih je učitelj tudi predsednik krajnega šolskega sveta in večkrat se pripeti, da mora predsednik svoje novce za različne potrebe pri šoli utakniti. Čisto naravno je, da mora potem svoj denar o pravem času povrnen dobiti — in ravno to pogrešajo učitelji v naši deželi. Dve leti je že minulo, kar niso bili rešeni računi krajnih šolskih svetov in še danes se naš gospod poglavar za to nič ne briga. Učiteljske prošnje za stalno nameščenje in petletne doklade ležijo že mesece in mesece — da že čez leto pri okrajni šolski oblasti zaprašene in nerešene! Praviijo, da bi moral postavno okrajni šolski svet redno vsak mesec zborovati, a v deveti deželi pa že celih deset mesecev ni bilo seje okrajnega šolskega sveta. Posebnega komentara k temu menda ni treba.

Pravično in na korist ljudskemu šolstvu in učitelstvu bi bilo, ko bi se višja šolska oblastnija in drugi poklicani možje nekoliko informovali o delo-

vanji okrajnih šolskih svetov na Kranjskem — in zvedeli bodo, kje leži — podjarmljena deveta dežela. Sapienti sat!

Domače stvari.

— (Shod zaradi dolenske železnice) je sklican v Novo mesto na dan 10. t. m. Gosp. J. Murnik bode poročal, kako stvar stoji in da se morajo občine zavezati gledé količine tovorov. V soboto bode jednak shod v Trebnjem.

— (Dunajski listi) zapored priobčujejo telegrame iz Ljubljane, da gimnazija v Kranji še ostane. S tem ti listi le kažejo, kako slabo so poučeni, iz kako nezanesljivih virov zajemajo. Kdor vé, da je g. ravnatelj Wiesthaler z istim naslovom že pridodeljen gimnaziji Ljubljanski in da je g. prof. Grdinič tudi že v Ljubljano premeščen, mora se nehotoma čuditi, da se take „race“ čitajo v židovskih listih.

— („Vielleicht schon“!) Lepo tolažbo čitamo v današnji „Laibacher Zeitung“, da se utegne druga gimnazija v Ljubljani ustanoviti „vielleicht schon“ v šolskem letu 1889/90.

— (Kralj Milan) pripeljal se je danes jutraj s posebnim vlakom čez Trbiž na Bled, kjer se je zanj priredilo deset sob v „Louisenbad“, čegar lastnik bode baje iz posebne laskavosti do kralja ime „Louisenbad“ premenil v „Natalienbad“.

— (Mestni zbor Zagrebški) odločil je povodom štiridesetletnice cesarjeve 50.000 gld. za napravo medicinske fakultete na tamošnjem vseučilišču.

— (V Gradec) prišel je danes opoldne naslednik Kuhnov, F. Z. M. baron Schönfeld.

— (Pešpolk šte. 97, kralj Milan) pride jutri popoldne proti 1. uri iz Logatca v Ljubljano. Ako bode vreme ugodno, bode ob prihodu večja vaja, pri kateri bode 97. pešpolk imel uloga sovražnika, napadajočega Ljubljano, katero bodeta branila 17. pešpolk in topničarstvo.

— (Zanimiv dan) je danes v tem oziru namreč, da imata današnji datum in letnica pet osmic, kakor je bilo samo pred tisoč leti in bode zopet čez tisoč let.

— (F. S. Vilhar,) genijalni naš skladatelj, prišel je v Ljubljano in ostane nekoliko dni mej nami. Kakor smo že poročali, izdal bode g. Vilhar tretjo knjigo svojih glasbotovorov, kar mu pa bode le mogoče, ako dobi dovolj predplatnikov. Mi danes opetovano pozivljemo vse prijatelje narodne glasbe in sploh rodoljube slovenske, da storé svojo dolžnost nasproti proslavljenemu umetniku domačemu, na kojega smemo po vsi pravici ponosni biti in kojega dela cenijo visoko skoro vsi slovanski narodi. Na srce polagamo osobito prebivalstvu naše prvostolnice, da v najobilnej meri podpre zaslužnega moža, koji iz golega rodoljuba tako uspešno in tako neumorno dela na polji glasbene naše književnosti. Mi smo imeli priložnost, pregledati prekrasno in preobširno gradivo, koje bode uvrščeno v tretjo knjigo njegovih „Skladab“, in storimo samo dolžnost svojo, ako to delo najtopleje priporočamo občinstvu slovenskemu. Knjiga bode obsežala 24 kompozicij za glasovir sam in za različno petje, — da se mora vsak čuditi neverjetno nizkej ceni dveh goldinarjev. Gospod Vilhar ostane do nedelje v Ljubljani. Kdor si želi omisliti omenjeno delo, naj se blagovoljno potruži k njemu samemu, koji vsprejemlje naročnino v stanovanji gospoda Ivana Hribarja (Gospodske ulice št. 12) vsako popoldne od 4. do 6. ure. Še jedenkrat: Pokažite, slovenski rodoljubi, da ste pripravljeni, podpirati domačega umetnika in da znate spoštovati nadarjenost in marljivost njegovo! — Cenjenim našim naročnikom prilagamo v današnjem listu dotični „Poziv na predplato“, da vsakdo razvidi zadržaj omenjene knjige.

— (V Vrhpolji) umrl je dne 5. t. m. Fran Lavrenčič, bivši vojak v 17. pešpolku, ki se je zlasti v bitki pri Custozzi po svoji hrabrosti odlikoval, da je dobil zlato svetinjo. Da bi se pokojnemu junaku izkazala pri pogrebu dostojna čast, poprosilo se je za oddelek vojaške godbe 97. polka bivajočega baš ta dan v Ajdovščini, a poveljništvo prošnje ni uslišalo.

— (Tatvina.) Koslerjevo pivarno obiskali so neznani tatje ter v jedni sobi ukrali 30 gld., v drugi pa 2 gld. 50 kr., večjega, poleg ležečega zneska nad 100 gld. k sreči neso opazili. — Predvčeraj našel je postrešek na stezi ob južni železnici v robec zaviti dve zlati zapestnici, z dijamanti okovani in srebrno veržico ter izročil policiji. Ti

predmeti bili so v Koslerjevi zimski pivovarni v g. Eberla stanovanji ukradeni.

— (Na Gameljnih) bil je preteklo noč zopet tepež mej fanti. Mladega posestnika je nekdo pri tepeži z nožem sunil v prsi, da je kmalu umrl.

— (V Borovnici) odpila se je včeraj s pošto združena brzjavna postaja z omejeno dnevno službo.

— (Občina Bled) priredi v proslavo štiridesetletnice cesarjeve v nedeljo dne 12. avgusta ljudsko slavnost, koje čisti dohodek je namenjen ustanovitvi občinske ubožne ce in požarni brambi Bleški. Vsopred: 1. Slavnostna sv. maša ob 10. uri popoldne v cerkvi na otoku, koje se udeleži občinski odbor Bleški s požarno brambo. 2. Ob 4. uri popoldne koncert na slavnostnem travniku. 3. Ob 5. uri popoldne ljudska tombola ondudaj. 4. Ob 8. uri zvečer ples na slavnostnem prostoru. Mej točkami vršile se bodo ljudske zabave. Darila za tombolo ali prostovoljni darovi vsprejemljó se najhvaležneje v občinski pisarni v uradnih urah in potrjujejo na zahtevanje. Ako bi bilo vreme neugodno, vrši se slavnost v 15. dan avgusta.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Bled 8. avgusta. Milan kralj srbski dospel sem o pol desetih.

Berolin 8. avgusta. „National Zeitung“ je poizvedela, da se je državni kancelar izredno zadovoljno izrazil ob uspehu Peterburškega sestanka. Sestanka pozitivna pridobitev je ta, da se je mej obema vladarjema napravila obestransko zaupanje. S tem je po človeškem preudarku pričeta doba pomirjenja in za celo vrsto let zagotovljenega miru.

Pariz 8. avgusta. Na boulevardu Rochechuart v Belleville bili včeraj izgredi. Dve kavarne oropani. Limonadni natakariji in policija so se spoprijeli. Na obeh straneh več ranjenec. Tudi v Amiens-u so vnovič skušali motiti mir. Pri tem več oseb ranjenih, kacijh 50, mej njimi mnogo inostrancev, zaprtih.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovska in obrtna zbornica.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko imela je, kakor smo že javili, dne 25. maja 1888 redno javno sejo, kateri je predsedoval gospod zbornični predsednik Josip Kušar in katere so se udeležili naslednji gospodje zbornični udje: Oroslov Dolenec, Vekoslav Jenko, Anton Klein, Fran Kollman, Makso Krenner, Mihael Pakič, Ivan Perdan, Vaso Petričič, Josip Ribič, Fran Ks. Souvan in Jernej Žitnik. Gospod predsednik izjavi, da je za sklepčnost potrebno število zborničnih udov nauzočnih, otvori sejo ter imenuje overovateljema zapisnika gospoda zbornična svetnika Maksa Krennerja in Vasa Petričiča.

I. Zapisnik zadnje seje se odobri.

II. Zbornični tajnik poroča v imenu odseka o doneskijh k razhodkom strokovne šole za umetno vezenje in šivanje čipek, ki se ima ustanoviti v Ljubljani. Poročevalec naznanja, da je c. kr. deželni šolski svet vsled ukaza Njihove vzvišenosti gospoda ministra za uk in bogoča-tje z dne 5. januarja 1888. šte. 17.974 o ustanovitvi strokovne šole za šivanje čipek in umetno vezenje javil zbornici z dopisom od 10. januarja 1888. šte. 34 sledeče:

„Gospod minister za uk in bogoča-tje mi je, rešujoč tukajšnje uradno poročilo od 5. septembra 1886, šte. 2733, s katerim so bile priporočene in predložene vloge kranjske trgovinske in obrtne zbornice in mestnega zastopa Ljubljane o ustanovitvi strokovne šole za šivanje čipek in umetno vezenje, javil z visokim ukazom od 5. januarja t. l., br. 17974, da se je osrednja komisija za obrtni pouk o rečeni prošnji, kateri se je tudi pridružil deželni odbor kranjski, ulego od 22. oktobra 1886, br. 6890, posvetovala ter sklenila priporočati ustanovitev rečene šole naučnemu ministerstvu.

Uvažujoč predloženo utemeljitev prošilcev in ozirajoč se na rečeni sklep osrednje komisije, voljan je gospod minister, izjaviti se v načelu za to, da se o mogočih finančnih sredstvih osnuje v Ljubljani taka strokovna šola, in sicer s slovenskim učnim jezikom.

Ker so s takim zavodom spojeni ne mali troški, jednokratni o ustanovitvi ter tekoči za vzdrževanje, in ker teh stroškov ne more prevzeti sama država, to je najprvo potreba zvedeti, kolike doneske bodo dajali drugi činitelji.

Predloženi strokovni šoli, kateri učni namen bi moral biti seveda stisnen v tesneje meje, nego je Dunajska šola za umetno vezenje in osrednji tečaj za čipke, moral bi biti osobito namen, da širi tako domačo obrtnost, kolikor se je je ohranilo na Kranjskem, ter da jo s šolo, česu primerno, oživi.

(Datié p. m.)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (331—181)
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Javna zahvala.

Podpisani odbor šteje si v prijetno dolžnost, tem potom izrekati najtoplejšo zahvalo vsem onim, ki so pripomogli, da se je ljudska veselica dne 5. avgusta t. l. v proslavo 40 letnice vladanja Nj. Velečastva na Koslerjevem vrtu tako sijajno obnesla, v prvi vrsti gospodu slavnostnemu govorniku Antonu Trstenjaku, dalje blagim gospodinam, ki so s svojo požrtvovalnostjo pripomogle k tolikanj gmotnemu uspehu, in slav. občinstvu za mnogo-brojni obisk.

V Ljubljani, dne 8. avgusta 1888.

Odbor slov. del. pevskega društva „Slavec“.

Tuji:

7. avgusta.

Pri **Slonu**: Herman, Baner z Dunaja. — Egger iz Jezera. — Rainer iz Celovca. — Szanto iz Dudimpešte. — Spintre iz Kočevja.

Pri **Malič**: Rosa iz Pulja. — Truden, Cassani iz Trsta. — Ewald iz Selve. — Popoer z Dunaja. — Frankl iz Tratanava. — Deusch iz Velike Kaniže. — Pressel iz Kotora.

Pri **avstriškem cesarji**: Tomic iz Trebnjega. — Peterneel iz Cerknega.

Pri **Virantu**: Doležalek iz Metlike. — Šetine ? Boic iz Vipave.

Pri **bavarskem dvoru**: Bolko iz Gorice. — Košar iz Tinovega.

Tržne cene v Ljubljani

dne 8. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	4 22	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 22	Jajce, jedno :	2
Oves,	2 76	Mleko, liter	8
Ajda,	4 55	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 06	Telečje	50
Koruza,	5 85	Svinjsko	54
Krompir,	—	Koštrunovo	30
Leča,	12	Pišanec	40
Grah,	13	Golob	17
Fizol,	11	Seno, 100 kilo.	178
Maslo,	kgr. 1	Slama,	196
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	650
Špeh frišen	64	„ mehka, 4 „	415

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. avg.	7. zjutraj	734.8 mm.	14.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	734.8 mm.	19.8° C	sl. sev.	d. jas.	
	9. zvečer	737.5 mm.	12.8° C	sl. sev.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 15.7°, za 4.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 8. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včera	—	danes
Papirna renta	81.55	81.55	—	81.80
Srebrna renta	82.30	82.30	—	82.65
Zlata renta	111.30	111.30	—	111.30
5% marcna renta	97.20	97.20	—	97.20
Akcije narodne banke	869.00	869.00	—	869.00
Kreditne akcije	312.60	312.60	—	315.10
London	123.70	123.70	—	123.55
Srebro	—	—	—	—
Napol.	9.78 1/2	9.78 1/2	—	9.78
C. kr. cekini	5.82	5.82	—	5.81
Nemške marke	60.40	60.40	—	60.32
4/ državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	168 „	—	70 „
Ogerska zlata renta 4%	101 „	40 „	—	85 „
Ogerska papirna renta 5%	9 „	50 „	—	25 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	100 gld.	120 „	—	124 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120 „	—	124 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 „	124 „	—	100 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100 „	100 „	—	100 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld.	183 „	—	25 „
Kreditne srečke	10 „	21 „	—	25 „
Rudolfove srečke	120 „	109 „	—	126 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	109 „	—	126 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	126 „	—	—	—

Jutri v četrtek dne 9. avgusta

pri Švicariji

veliki koncert

popolne kapele c. kr. 17. pešpolka

s povse izvrstnim, izbranim programom.

Začetek ob 8 uri.

Ustopnina 20 kr.

Otroci prosti.

Na mnogobrojni obisk uljudno vabi

(535)

H. Eder.

Pivo v steklenicah

(449—27)

prodaia

BIERMAIER v Ljubljani.

!Važno za dame!

Moje slavnoznane

volnene potne podložke

(Wollschweissblätter)

brez podlage, ki nikdar ne pusté, da bi nastali madeži od potu na obleki, ima **jedini v zalogi v Ljubljani** gospod

J. S. BENEDIKT, „zur Spinnerin am Kreuz“.

Cena: Par 30 kr., 3 pare 85 kr. — Prodajalci na drobno dobé rabat.

Frankobrod na O., v avgustu 1888.

(534—1)

Robert pl. Stephani.

Umetne

(152—45)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hrdeckega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstropje.

F. P. VIDIC & COMP.

priporočata p. n. občinstvu za **salone, kavarne, gostilne, privatna stanovanja** i. t. d.

lepe

lončene peči

po **jako nizki ceni** ter iz **najboljšega blaga** izdelane.

Zalogà: v Slonovih ulicah št. 9.

FRAN CHRISTOPH (474-8)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh **praktičnih lastnosti** in enostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče **sam lakirati** tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svit). — **Uzorec lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.**

Dobiva se v Ljubljani pri **IVANU LUCKMANN-U.**

FRAN CHRISTOPH, izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Najboljši in najpripravnější način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, **neobhodno potrebno pa onim**, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikarih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za nezneten denar more se zavarovati **kapital**, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjenej starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“** v Pragi, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno

(233—39)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).

J. & S. KESSLER v BRNU,

Ferdinandove ulice št. 7 sn.,

pošiljata proti poštnemu povzetju:

(130—21)

Križasto modno blago za žensko obleko, iz čiste volne, 90 cm. široko, 10 metrov gld. 8.50.	Domace platno, 29 vatlov, kos 1/2, gld. 5.50. — kos 1/4, gld. 4.20.
Volnen atlas v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gld. 6.50.	King-tkanina, 30 vatlov, boljše od platna, kos 1/2, gld. 7.50. — kos 1/4, gld. 5.80.
Kašmir v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gld. 4.50.	ŠIFON, 30 vatlov, 90 cm. širok, kos 1a, gld. 5.50. — kos 1/2, gld. 4.50.
BAIGE v najnovejših barvah, 100 cm. širok, 10 metrov gld. 9.50.	Oxford, 29 vatlov, najnovejši vzorec, kos 1a, gld. 6.50. — kos 1/2, gld. 4.50.
Brokatno blago v vseh barvah, 60 cm. širok, najnovejši dessin, 10 metrov gld. 4.—.	Canevas za posteljno prevleko, 29 vatlov, kos 1a, gld. 6.—. — kos 1/2, gld. 5.20.
CRETON za žensko obleko, se sme prati, najnovejši vzorec, 70 cm. širok, 10 metrov gld. 2.80.	Damastni gradl, 30 vatlov, kos 1a, gld. 8.50. — kos 1/2, gld. 5.—.
Trinitnik. 60 cm. širok, svetlo- in temno-rjav, 10 metrov 1a, gld. 3.50. — kos 1/2, gld. 2.80.	Mizni prtji, platneni, v vseh barvah, 3 komadi 1/2, gld. 2.—. — kos 1/4, gld. 1.—.
Blago za ponočne suknje (tudi za ženske obleke), 60 cm. široko, križasto, 10 metrov gld. 2.50.	Prtiči. platneni, 1/4 v kvadratu, — 6 komadov gld. 1.20.
Pregrinjalna garnitura (2 posteljni in 1 mizno pregrinjalo), iz ripsa gld. 4.50. — iz jute gld. 3.50.	Otirače, platnene, z resami, gld. 1.80. — s krajci gld. 1.20.
Jute-zastor, turški dessin, (2 stranska dela in draperija), komplet, gld. 2.30.	Rjuhe, brez šiva, 2 metra dolge, 1 1/2 metra široke, 1 komad gld. 1.50.
Posobna preproga, jako trajna, 10—11 metrov dolga, — 1a, gld. 6.—. — 1/2a, gld. 3.50.	Slamnjače iz jute-platna, kompletne, velike, komad 1a, po gld. 1.40. — 1/2a, po 90 kr.
Prešita posteljna odeja iz atlasa gld. 8.50. — iz rouge-a gld. 3.—.	Predposteljna preproga, najnovejši dessin, iz flanele, 1 par gld. 2.—. — iz jute gld. 1.30.

Uzorci

zastonj in franko.